

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Jitky Zavřelové a soudců Petra Mikeše a Milana Podhrázkého v právní věci žalobkyně: **TRIMETAL, s. r. o.**, se sídlem Hájecká 1194/12, Brno, zastoupená JUDr. Zlatavou Codrovou Davidovou, CSc., advokátkou se sídlem Přívrat 1454/12, Brno, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 9. 2020, čj. 32149/20/5300-22444-711887, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 30. 5. 2023, čj. 29 Af 73/2020-179, o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

- I. Návrh žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se zamítá**.
- II. Žalobkyni **se ukládá** povinnost zaplatit soudní poplatek ve výši 1 000 Kč za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Finanční úřad pro Jihomoravský kraj (dále „správce daně“) vydal 9. 8. 2019 sedm dodatečných platebních výměrů, kterými žalobkyni po provedené daňové kontrole doměřil daň z přidané hodnoty (dále „DPH“) za zdaňovací období leden až červenec v celkové výši 38 953 192 Kč a penále v celkové výši 7 790 635 Kč. Žalovaný v záhlaví uvedeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobkyně a platební výměry potvrdil.

[2] Proti rozsudku Krajského soudu v Brně podala žalobkyně (dále „stěžovatelka“) kasační stížnost v blanketní podobě. Současně s podáním kasační stížnosti podala odůvodněný návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[3] Uvedla, že dodatečně vyměřená daň ve výši přes 46 mil. Kč, navíc zatím bez úroku z prodlení, je pro ni likvidační a není schopna ji reálně uhradit. V současné době totiž disponuje peněžními prostředky v celkové výši cca 3 180 000 Kč, jak doložila výpisy z účtů k 31. 5. 2023. Jde tedy o nepatrnou část uvedeného daňového dluhu. Celkově však vykazuje výrazně záporný vlastní kapitál a aktuálně je tak předložena ve výši přes 33 mil. Kč. Požadavek na úhradu daňového dluhu navíc znamená, že stěžovatelka musí uhradit daň dvakrát, neboť poprvé DPH uhradila dodavateli v ceně za dodané zboží, nyní je po ní úhrada požadována podruhé v důsledku odepření nároku na odpočet daně z těchto dodávek. Stěžovatelka je tedy přesvědčena, že požadavek na okamžitou úhradu více jak 46 mil. Kč je pro ni likvidační a představuje nenahraditelnou újmu ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. Současně by přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti nevznikla státu nepoměrně větší újma, než by vznikla stěžovatelce. Je rovněž přesvědčena, že nyní projednávaná věc je velmi

podobná dříve rozhodované věci sp. zn. 5 Afs 252/2017 týkající se vyměření DPH stěžovatelce za zdaňovací období květen a červen 2012, v níž byla před správními soudy úspěšná. Stěžovatelka požádala, aby Nejvyšší správní soud přihlédl též k tomu, že krajský soud přiznal odkladný účinek podané žalobě, jakož i k její předchozí finanční kázní ve věci sp. zn. 5 Afs 252/2017.

[4] Žalovaný navrhl zamítnutí návrhu na přiznání odkladného účinku. Z argumentace stěžovatelky a jí předložených výpisů z účtu podle žalovaného spíše plyne, že přiznáním odkladného účinku se snaží upřednostnit své ostatní závazky na úkor své daňové povinnosti, než že by prokázala existenci hrozby nepoměrně větší újmy ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. Předložení několika dokumentů, které nic bližšího nevypovídají o skutečných celkových poměrech, totiž nelze považovat za relevantní doložení důvodnosti přiznání odkladného účinku. Tvrzené obtíže stěžovatelky spojené s plněním pravomocně uložené daňové povinnosti nemohou být samy o sobě důvodem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a nemohou nahrazovat instrumenty, které ke zmírnění negativních dopadů placení daně zakotvuje zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, jako je posečkání úhrady daně, popř. rozložení úhrady daně na splátky (§ 156 tohoto zákona). Odepření nároku na odpočet ze zákonných či judikaturou předvídaných důvodů nelze považovat za vícenásobný výběr daně. Neuznání nároku na odpočet daně nelze považovat za zdanění plnění. Ve věci projednávané pod sp. zn. 5 Afs 252/2017 šlo o jiné daňové řízení (jiná zdaňovací období, odlišný skutkový stav), a proto na jejím základě nelze předjímat výsledek nyní projednávané věci. Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti by se v daném případě mohlo dotknout veřejného zájmu státu a společnosti na řádném a včasném výběru vyměřených daňových povinností.

[5] Nejvyšší správní soud posoudil návrh na přiznání odkladného účinku následujícím způsobem.

[6] Podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. soud přizná na návrh stěžovatelky po vyjádření žalované usnesením kasační stížnosti odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozsudku krajského soudu znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[7] Při rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě soud nepřezkoumává napadené rozhodnutí krajského (městského) soudu, ale zjišťuje jen existenci uvedených zákonných předpokladů pro přiznání odkladného účinku. Argumentace stěžovatelky týkající se předpokládaného úspěchu ve věci samé s odkazem na dříve rozhodnutou věc sp. zn. 5 Afs 252/2017, stejně jako tvrzení o dvojím uhrazení daně jsou proto pro rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku zcela bezpředmětné.

[8] Tvrdit a osvědčit první z předpokladů pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, tj. že výkon nebo jiné právní následky rozsudku by pro stěžovatele znamenaly újmu, je povinen stěžovatel, který se přiznáním odkladného účinku domáhá svým návrhem; nestačí tak v návrhu toliko poukázat na možnost vzniku újmy. Vznik újmy musí být v příčinné souvislosti s výkonem napadeného rozsudku či jiným právním následkem plynoucím z rozsudku, popř. z rozsudkem krajského soudu aprobovaného rozhodnutí. Zároveň musí jít o následek určité intenzity, aby jej bylo vůbec možno označit za újmu, kdy zákon hovoří o újmě „nepoměrně větší“. To má svou logiku, protože v řízeních, v nichž

pokračování

není vyhověno žádosti účastníka, případně je mu zrušeno či omezeno nějaké oprávnění nebo uloženo opatření či správní trest, na účastníka pochopitelně budou doléhat právní následky negativního rozhodnutí – ať by byly sebestmírnější – tíživěji než na veškeré další osoby, kterých se rozhodnutí vůbec netýká.

[9] Má-li tedy být návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti úspěšný, musí stěžovatelka tvrdit a osvědčit reálnou hrozbu intenzivní újmy, kterou by v návaznosti na splnění daňové povinnosti utrpěla. Taková újma může mít v tomto případě povahu zásadně výjimečných ekonomických důvodů. Takové (či srovnatelné) okolnosti však musí stěžovatelka nejen zcela konkrétně tvrdit, ale také patřičným způsobem doložit (osvědčit).

[10] Stěžovatelka újmu, která jí hrozí, spatřuje v tom, že nemá dostatečné prostředky na úhradu uložené daňové povinnosti, jež je pro ni likvidační.

[11] Podle Nejvyššího správního soudu však stěžovatelka toto své tvrzení patřičným způsobem nedoložila. Pouze na základě výpisů z účtů k 31. 5. 2023 si totiž soud není schopen učinit celkovou a věrohodnou představu o komplexní hospodářské, finanční a majetkové situaci stěžovatelky. Předně z těchto výpisů není zřejmé, zda stěžovatelka nemá další bankovní účty či jiné disponibilní prostředky (srov. usnesení NSS z 30. 5. 2023, čj. 1 Afs 43/2023-65, bod 13). Především však stěžovatelka mohla a měla soudu doložit alespoň mezitímní účetní závěrku za první čtvrtletí roku 2023, chtěla-li zatímně upravit své poměry do doby rozhodnutí o kasační stížnosti. Rovněž ani nevysvětlila, proč nelze vzniklou situaci řešit například provozním úvěrem (srov. usnesení NSS z 27. 9. 2022, čj. 8 Afs 92/2022-141, body 26 a 27), jak ostatně učinila ve své předchozí věci projednávané pod sp. zn. 5 Afs 252/2017.

[12] Podle Nejvyššího správního soudu tak stěžovatelka v nyní projednávané věci nesplnila svoji povinnost tvrdit, a především osvědčit reálnou hrozbu intenzivní újmy ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. Je proto bez významu, že krajský soud žalobě odkladný účinek přiznal.

[13] Z judikatury Nejvyššího správního soudu nadto plyne, že nemožnost uhradit vyměřenou daň nepředstavuje bez dalšího důvod pro přiznání odkladného účinku. Skutečnost, že stěžovatelka nemá finanční prostředky k úhradě vyměřené daně, není nepoměrně větší újmu, než jaká hrozí jiným osobám. Pakliže by Nejvyšší správní soud přiznal odkladný účinek kasační stížnosti vždy, nebyl-li by stěžovatel schopen dlužnou daň uhradit, byli by stěžovatelé nedisponující finančními prostředky fakticky ve výhodnějším postavení. Zákonodárce však vyhradil přiznání odkladného účinku pouze pro výjimečné případy a skutečnost, že kasační stížnost směřující ve svém důsledku proti platebnímu výměru správce daně odkladný účinek ze zákona nemá, není samoučelná (srov. usnesení NSS z 26. 3. 2020, čj. 5 Afs 50/2020-32, bod 9).

[14] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl. Tím však zdejší soud žádným způsobem nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé (srov. usnesení NSS ze 4. 10. 2005, čj. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS). Usnesení o odkladném účinku žaloby s ohledem na svůj procesní charakter nezakládá překážku věci rozhodnuté, a proto v případě posunu ve skutkových okolnostech lze o návrhu na přiznání odkladného účinku rozhodnout i opětovně, stejně jako

lze již přiznaný odkladný účinek i bez návrhu zrušit, odpadnou-li v mezidobí důvody pro jeho přiznání (§ 73 odst. 5 s. ř. s.).

[15] Podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá soudnímu poplatku ve výši 1 000 Kč, a to podle položky 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích. Podle § 7 odst. 1 věty druhé tohoto zákona vzniká-li poplatková povinnost způsobem uvedeným v § 4 odst. 1 písm. e) až j) téhož zákona, je poplatek splatný do 3 dnů od právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit [zde § 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích, *per analogiam*; srov. k tomu též usnesení NSS z 29. 2. 2012, čj. 1 As 27/2012-32]. Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto usnesení. **Protože stěžovatelka soudní poplatek již zaplatila, znovu jej platit nebude.**

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 19. července 2023

Jitka Zavřelová
předsedkyně senátu